

Posudek bakalářské práce Barbory Špádové

Bakalářská práce Barbory Špádové se koncentruje na analýzu dvou textů trilogie Trýznivé město a Druhé město Michala Ajvaze. Spojení těchto dvou pramenů je celkem pochopitelné, jejich blízkost byla nejednou popsána recenzemi, vzájemnou blízkost konstatovala i Daniela Hodrová.

Oba texty jsou také specificky čtenářsky atraktivní a zároveň jsou v českém kontextu velmi jednoznačně rozpoznatelné. Společně mají i své literární kořeny, k nimž dozajista patří narativní prostorové experimenty Věry Linhartové. Zároveň je spojuje nová mytologie města.

Studentka si vybrala několik základních otázek, které jsou centrální pro obě pojetí města nebo spíše městského textu. Pokusila na ně odpovědět s pomocí teorie Daniely Hodrové a některými příbuznými teoriemi. Pro zvolený postup bylo výhodné analyzovat jen vybrané texty a soustředit opravdu na konkrétní jevy. Pokud by se pracovalo s jinými i typologicky blízkými „městskými“ texty, mohlo by se stát, že se by se texty metaforicky řečeno, začaly samy vzpírat. Svými analýzami próz Hodrové a Ajvaze však autorka prokázala schopnost pracovat jak s primární literaturou, tak se sekundární. Mám sice poněkud pochybnosti, že autorka přečetla veškerou sekundární literaturu, kterou uvádí, ale tu kterou přečetla, ovládla na dobré úrovni. V tomto bodě bych přece jen měla jednu poznámku. K oběma autorům je sice poměrně hojně recepční literatury, ale literárně teoretických úvah nad texty obou autorů tak mnoho není. Zvláště pro autorku této bakalářské práce by bylo inspirativní, pokud by se pokusila vyrovnat s úvahami Jan Matonohy v knize *Psaní vně logocentrismu*, která je sice v některých částech obtížná, ale v právě v části o Trýznivém městě a jeho narativu lze dobře pozorovat, co znamenají (či spíše k čemu odkazují) v textech Daniely Hodrové autorkou často zmiňované a užívané dichotomie ženský a mužský, jin a jang atd.

Na práci je sice poznat, že byla psána poněkud ve spěchu, ale autorka většinou dobře formuluje. Občasná hromadění slovesných podstatných jmen a přílišná kondenzovanost práci poněkud zrazují. Jen příznávám mi nebyl jasný úvod práce s emotivně exponovanou úvahou nad poetikou titulu. Na samém začátku práce jsem spíše postrádala přesnější vymezení pojmu motiv, který stojí v také titulu. Stejně tak nejsou zcela dobře vysvětleny další pojmové nástroje jako je např. pro práci centrální pojem topos. Jsme si vědoma, že tento problém je obtížný a doufám, pokud studentka bude dál pokračovat ve studiu i ve svém zaujetí ještě se k mnohým otázkám vrátí a objeví, velmi pozoruhodné souvislosti, jak se zmiňovanou Věrou Linhartovou, tartuskou sémiotikou a s východními filozofiemi (ne bez zajímavosti by bylo se pustit směrem k filozofické „topologii“ tak jak se objevuje u Nišidy Kitaro, který měl poměrně značný vliv v evropském kontextu a je dobře znám Věře Linhartové), které jsou v této bakalářské práci díky teoriím Daniely Hodrové nadhozeny.

Způsob psaní a myšlení Daniely Hodrové důkladně prostoupil i způsob psaní studentky Barbory Špádové. Často se autorce nedaří rozlišit mezi beletristickým a teoretickým psaním, takže se nástroj to co se tímto nástrojem „opracovává“. Podle mého názoru je to poněkud škoda. V budoucnu bych se těšila na na

autorčiny postřehy, které by dokázaly kriticky reflektovat obojí postupy Daniely Hodrové. Neboť tato autorka před čtenáři mnohé skrývá.

Práci však hodnotím kladně hlavně s ohledem na nasazení studentky a schopnost se vážně zamýšlet nad problémy. Moje celkové hodnocení mezi výborně a velmi dobře.

Libuše Heczková